

KARTA PRZEDMIOTU

Kod przedmiotu	1015-1TiR-C26-Ag	
Nazwa przedmiotu w języku	polskim	Agroturystyka
	angielskim	Agritourism

1. USYTUOWANIE PRZEDMIOTU W SYSTEMIE STUDIÓW

1.1. Kierunek studiów	Turystyka i rekreacja
1.2. Forma studiów	Stacjonarne/niestacjonarne
1.3. Poziom studiów	Pierwszego stopnia licencjackie
1.4. Profil studiów	praktyczny
1.5. Osoba przygotowująca kartę przedmiotu	dr Monika Cepil
1.6. Kontakt	nr tel. 41 349-64-30 e-mail: monika.cepil@ujk.edu.pl

2. OGÓLNA CHARAKTERYSTYKA PRZEDMIOTU

2.1. Język wykładowy	polski
2.2. Wymagania wstępne	brak

3. SZCZEGÓŁOWA CHARAKTERYSTYKA PRZEDMIOTU

3.1. Forma zajęć	Wykład, konwersatorium	
3.2. Miejsce realizacji zajęć	Zajęcia w pomieszczeniach dydaktycznych UJK	
3.3. Forma zaliczenia zajęć	zaliczenie z oceną	
3.4. Metody dydaktyczne	Wykład konwencjonalny z prezentacją multimedialną, obserwacja, projekt, dyskusja, ćwiczenia kształcące formalnie	
3.5. Wykaz literatury	Podstawowa	Wojciechowska J., <i>Agroturystyka. Signum turystyki i obszarów wiejskich</i> , Warszawa 2020. Sznajder M., Przezbórska L., <i>Agroturystyka</i> , Warszawa 2006. Drzewiecki M., <i>Agroturystyka współczesna w Polsce</i> , Gdańsk 2009.
	uzupełniająca	Drzewiecki M. <i>Podstawy agroturystyki</i> , Bydgoszcz 2002. Zoto S., Qirici E., Polena E., 2013, <i>Agrotourism – A Sustainable Development for Rural Area of Korca</i> , European Academic Research, vol. I, issue 2, s. 209-223.

4. CELE, TREŚCI I EFEKTY UCZENIA SIĘ

4.1 Cele przedmiotu (z uwzględnieniem formy zajęć)

Wykład:

C1 – Poznanie pojęć terminologicznych związanych z agroturystyką.

C2 - Poznanie znaczenie agroturystyki w rozwoju turystyki.

C3 - Poznanie najważniejszych zjawisk, problemów i trendów związanych z agroturystyką.

Konwersatorium:

C1 –Rozwijanie umiejętności praktycznej oceny zjawisk i procesów związanych z agroturystyką.

4.2 Treści programowe (z uwzględnieniem formy zajęć)

Wykład:

Obszary wiejskie i modele rolnictwa w Unii Europejskiej. Procesy zmian polskiej wsi. Doświadczenia w aktywizacji wsi poprzez turystykę. Formy i rodzaje turystyki wiejskiej - ewoluowanie terminów. Zarys rozwoju agroturystyki na świecie. Bilans doświadczenia agroturystyki w Polsce. Podstawowe pojęcia w agroturystyce. Charakterystyka czynników wpływających na rozwój agroturystyki. Ocena jakości wiejskiej bazy noclegowej. Atrakcyjność w gospodarstwie agroturystycznym. Stowarzyszenia agroturystyczne, istota ich tworzenia i działania oraz cechy ich działalności. Rekreacja w gospodarstwie agroturystycznym. Nowe paradygmaty rozwoju polskiej agroturystyki. Agroturystyka w kreowaniu typów przestrzeni turystycznej.

Konwersatorium:

Baza materialna turystyki wiejskiej, infrastruktura i usługi jej towarzyszące. Kategoryzacja wiejskiej bazy noclegowej. Charakterystyka nabywców usług agroturystycznych. Marketing usług agroturystycznych. Przemiany na wsi pod wpływem agroturystyki. Przyrodnicze, kulturowe i społeczno-ekonomiczne uwarunkowania rozwoju agroturystycznych. Współczesna oferta w agroturystyce.

4.3 Przedmiotowe efekty uczenia się

Efekt	Student, który zaliczył przedmiot	Odniesienie do kierunkowych efektów uczenia się
w zakresie WIEDZY:		
W01	charakteryzuje dorobek i tradycje agroturystyki.	TIR1P_W01
w zakresie UMIEJĘTNOŚCI:		
U01	wykorzystuje podstawową wiedzę teoretyczną z zakresu agroturystyki do szczegółowego opisu i praktycznego analizowania procesów i zjawisk społeczno-gospodarczych, charakterystycznych dla agroturystyki.	TIR1P_U01
U02	potrafi korzystać z różnych źródeł wiedzy agroturystycznej, pozyskując dane z publikacji tekstowych, kartograficznych, elektronicznych baz danych oraz aplikacji multimedialnych w celu opisu i praktycznego analizowania procesów oraz zjawisk charakterystycznych dla agroturystyki.	TIR1P_U02
U03	dokonuje obserwacji oraz genezy i interpretacji zjawisk agroturystycznych oraz prognozuje praktyczne ich skutki.	TIR1P_U06
w zakresie KOMPETENCJI SPOŁECZNYCH:		
K01	Uznaje znaczenie wiedzy w rozwiązywaniu problemów praktycznych związanych z rozwojem agroturystyki oraz krytycznie ocenia informacje z różnych źródeł.	TIR1P_K01

4.4. Sposoby weryfikacji osiągnięcia przedmiotowych efektów uczenia się

Efekty przedmiotowe (symbol)	Sposób weryfikacji (+/-)																
	Egzamin ustny/pismny			Kolokwium			Projekt			Aktywność na zajęciach		Praca własna		Praca w grupie		Inne (jakie?)	
	Forma zajęć			Forma zajęć			Forma zajęć			Forma zajęć		Forma zajęć		Forma zajęć			
				W						W	K		K		K		
W01				X						X	X		X		X		
U01				X						X	X		X		X		
U02				X						X	X		X		X		
U03				X						X	X		X		X		
K01										X	X		X		X		

4.5. Kryteria oceny stopnia osiągnięcia efektów uczenia się

Forma zajęć	Ocena	Kryterium oceny
wykład (W)	3	Zaliczenie kolokwium minimum na 55%.
	3,5	Zaliczenie kolokwium na 65%-74%.
	4	Zaliczenie kolokwium na 75% -84%.
	4,5	Zaliczenie kolokwium na 85% - 94% i aktywność na zajęciach.
	5	Zaliczenie kolokwium na powyżej 95% punktów i aktywność na zajęciach.
Konwersatorium (K)	3	Zaliczenie zadań wykonywanych na zajęciach na 55-64%.
	3,5	Zaliczenie zadań wykonywanych na zajęciach na 65-74%.
	4	Zaliczenie zadań wykonywanych na zajęciach na 75-84%.
	4,5	Zaliczenie zadań wykonywanych na zajęciach na 85-94%.
	5	Zaliczenie zadań wykonywanych na zajęciach na powyżej 95% punktów.

5. BILANS PUNKTÓW ECTS – NAKŁAD PRACY STUDENTA

Kategoria	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
<i>LICZBA GODZIN REALIZOWANYCH PRZY BEZPOŚREDNIM UDZIALE NAUCZYCIELA /GODZINY KONTAKTOWE/</i>	30	18
<i>Udział w wykładach</i>	15	9
<i>Udział w konwersatoriach</i>	15	9
<i>SAMODZIELNA PRACA STUDENTA /GODZINY NIEKONTAKTOWE/</i>	20	32
<i>Przygotowanie do konwersatorium</i>	10	22
<i>Przygotowanie do kolokwium</i>	10	10
ŁĄCZNA LICZBA GODZIN	50	50
PUNKTY ECTS za przedmiot	2	2

Przyjmuję do realizacji (data i czytelne podpisy osób prowadzących przedmiot w danym roku akademickim)

.....